

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ของนักลงทุนรายย่อย

**Investment Behavior in The Stock Exchange of Thailand
of Individual Retail Investors**

โดย

นางอมรศรี ตันพิพัฒน์

นายอภิสิทธิ์ แก้วฉา

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

T100884

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์	3
การตรวจเอกสาร	3
วิธีวิจัย	6
การเก็บรวบรวมข้อมูล	6
การสุ่มตัวอย่าง	7
บทที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	8
ประวัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	8
การจัดตั้งตลาดหุ้นกรุงเทพ	8
การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	9
บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ	10
บทที่ 3 ผลการวิจัย	13
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	13
เพศ	13
อายุ	13
สถานภาพสมรส	13
ระดับการศึกษา	14
อาชีพ	15
รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	16
ประสบการณ์และพฤติกรรมในการลงทุน	16
ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์	16
ความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา	16
สัดส่วนจัดสรรเงินเพื่อการลงทุน	17
การนำผลตอบแทนจากการลงทุนไปใช้	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

หากมีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลขที่.....
 เลขทะเบียน.....
 วัน,เดือน,ปี.....

100884

22 JUN 2020

	หน้า
ผลตอบแทนที่ต้องการได้รับการลงทุน	18
ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์	19
จำนวน Broker ที่นักลงทุนเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ไว้	20
จำนวนบัญชีที่ทำการซื้อขาย	20
วงเงินบัญชีหลักในการซื้อขายหลักทรัพย์	21
วงเงินแต่ละวันในการซื้อขายหลักทรัพย์	22
จำนวนวันที่เข้าซื้อขายหลักทรัพย์ที่ Broker	22
วิธีชำระเงินค่าซื้อหลักทรัพย์	23
การซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต	23
เหตุผลที่ซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต	24
เครื่องมือที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน	25
การรู้จักวิธีวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค	25
ข้อมูลที่ใช้เพื่อพิจารณาตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์	25
การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	26
การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค	30
การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีต่อบริษัทหลักทรัพย์	32
บทที่ 4 สรุปและข้อเสนอแนะ	34
ข้อเสนอแนะ	35
บรรณานุกรม	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนนักลงทุนทั้งหมดที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์	2
2	การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ	13
3	การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ	14
4	การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส	14
5	การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา	15
6	การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพ	15
7	การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้ต่อเดือน	16
8	ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์	17
9	ความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา	17
10	การจัดสรรเงินเพื่อการลงทุน	18
11	วัตถุประสงค์การนำผลตอบแทนจากการลงทุนไปใช้	19
12	ผลตอบแทนที่ต้องการได้รับจากการลงทุน	19
13	ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์	20
14	จำนวน Broker ที่นักลงทุนเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ไว้	21
15	จำนวนบัญชีที่ทำการซื้อขายกรณีมีบัญชีซื้อขายมากกว่า 1 บัญชี	21
16	วงเงินบัญชีหลักในการซื้อขายหลักทรัพย์	22
17	วงเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละวัน	22
18	จำนวนวันที่เข้าทำการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ Broker ต่อสัปดาห์	23
19	วิธีชำระเงินค่าซื้อหลักทรัพย์	23
20	การซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต	24
21	เหตุผลที่ซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต	24
22	การรู้จักวิธีวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค	25
23	ข้อมูลที่ใช้เพื่อพิจารณาตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์	26
24	ปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์	27
25	ผลของการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์	28
26	ความเข้าใจในข้อมูลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยพื้นฐาน	28
27	วิธีการแก้ปัญหาในกรณีที่ไม่เข้าใจหรือเข้าใจข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานน้อย	29
28	แหล่งที่มาของข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่		หน้า
29	ความเข้าใจในการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค	30
30	แหล่งความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค	31
31	ผลของการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคต่อการตัดสินใจลงทุน	31
32	เครื่องมือทางเทคนิคที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์	32
33	ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจที่มีต่อบริษัทหลักทรัพย์	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในด้านการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านั้นจำเป็นต้องแสวงหาเงินทุนเพื่อการดำเนินธุรกิจ ทางหนึ่งที่ต้องการธุรกิจทั้งหลายจะได้เงินทุนมาก็ด้วยการระดมทุนในตลาดทุน ทั้งนี้ในระยะแรกของการพัฒนาตลาดทุนประเทศไทย ได้มีพระราชบัญญัติ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2517 และเริ่มดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์ เมื่อ 30 เมษายน 2518 เป็นต้นมา ซึ่งปริมาณการซื้อขายในระยะแรกมีเพียงเล็กน้อยจาก 16 หลักทรัพย์ หลังจากนั้น ได้มีนักลงทุนให้ความสนใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ โดยมีมูลค่าการซื้อขายต่อวันสูงสุดถึง 25,000 ล้านบาทต่อวัน จากหลักทรัพย์ 471 หลักทรัพย์ ในปี พ.ศ. 2538

อย่างไรก็ตามการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เกิดการผันผวนในช่วงปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นปีที่เกิดภาวะวิกฤตทางการเศรษฐกิจ มีการปิดกิจการมากมายตลอดจนมีนักลงทุนจากต่างชาติเข้าครอบงำกิจการ ทำให้การทำธุรกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงอย่างมาก นักลงทุนต่าง ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ได้รับผลกระทบจากการที่ราคาหลักทรัพย์ลดต่ำลง ทำให้จำนวนนักลงทุนลดจำนวนลงอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตาม หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และบริษัทหลักทรัพย์ ได้เข้ามาร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ธุรกรรมด้านการลงทุนในหลักทรัพย์ดำเนินต่อไปได้ ส่งผลให้ มีนักลงทุนเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ (ตารางที่ 1) จากจำนวนนักลงทุนที่เปิดบัญชีทั้งหมด 198,763 ราย ในปี พ.ศ. 2540 เป็นจำนวน 221,683 ราย ในปี พ.ศ. 2545 (ณ. ตุลาคม)

เมื่อพิจารณาจำนวนนักลงทุนที่เข้ามาเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์เปรียบเทียบกับจำนวนประชากรที่มีงานทำและมีเงินออมยังมีสัดส่วนที่น้อยมาก จึงเป็นโอกาสในการจะเพิ่มนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์รายใหม่ ๆ ขึ้น และขณะเดียวกันก็ต้องให้นักลงทุนที่เข้ามาทำธุรกรรมอยู่แล้วสามารถอยู่ในตลาดต่อไปได้ ดังนั้นบริษัทหลักทรัพย์ที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลและดูแลนักลงทุนที่เป็นลูกค้าของตนจะต้องทราบถึงพฤติกรรมและการตัดสินใจของนักลงทุนเหล่านั้น โดยเฉพาะนักลงทุนรายย่อยที่บริษัทหลักทรัพย์ต้องให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้การทำธุรกรรมในตลาดหลักทรัพย์มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 จำนวนนักลงทุนทั้งหมดที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์

ปี พ.ศ.	จำนวนนักลงทุนที่เปิดบัญชีทั้งหมด (ราย)
2539	303,236
2540	198,763
2541	172,193
2542	194,329
2543	230,009
2544	207,644
2545*	221,683

หมายเหตุ : * ณ ตุลาคม

ที่มา : (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมของนักลงทุนรายย่อยที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
2. เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและแนวคิดในการตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ ของนักลงทุนรายย่อย อันเป็นแนวทางให้บริษัทหลักทรัพย์พิจารณาการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักลงทุนเหล่านี้ ตลอดจนเป็นข้อมูลให้องค์กรต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในการพัฒนาตลาดทุน เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นต้น นำไปพิจารณาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาตลาดทุนให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาเฉพาะนักลงทุนรายย่อยที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2548 จำนวน 302 คน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์

นักลงทุนรายย่อย ในที่นี้หมายถึง นักลงทุนที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยตนเอง โดยผ่านทางเจ้าหน้าที่การตลาด และ/หรือ การโทรศัพท์ และ/หรือการส่งคำสั่งซื้อขายทางอินเทอร์เน็ต โดยปกติจะมาทำการซื้อขายที่ห้องค้าของบริษัทหลักทรัพย์ที่ตนเปิดบัญชีซื้อขายไว้

การตรวจเอกสาร

นินนาท (2532) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่กำหนดการลงทุนในหลักทรัพย์และแนวทางการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ในอนาคต การศึกษานี้ได้ใช้ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่ รายได้ประชาชาติที่แท้จริง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะจะเป็นเฉลี่ยรายเดือน ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน อัตราดอกเบี้ยเงินฝากเฉลี่ยหลังหักอัตราเงินเฟ้อ อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากในระบบธนาคาร อัตรากู้ยืมระหว่างธนาคารแบบชำระคืนเมื่อทวงถามเฉลี่ย และตัวแปรหุ้น การศึกษานี้แบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ ช่วงเวลาดังแต่กลาง พ.ศ. 2520 ถึงปลาย พ.ศ. 2530 และเปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาดังแต่กลาง พ.ศ. 2520 ถึงกลาง พ.ศ. 2522 กับช่วงต้นปี ช่วงเวลาดังแต่ต้น พ.ศ. 2520 ถึงปลาย พ.ศ. 2530 เพื่อศึกษาหาความแตกต่างของปัจจัยกำหนด และอิทธิพลของตัวแปรดังกล่าว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป TSP ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นตรง ผลการศึกษานี้ปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ รายได้ประชาชาติที่แท้จริง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะจะเป็นเฉลี่ยรายเดือน และดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเฉลี่ยหลังหักอัตราเงินเฟ้อ อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากในระบบธนาคาร อัตรากู้ยืมระหว่างธนาคารแบบชำระคืนเมื่อทวงถามเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหลักทรัพย์ในเชิงผกผัน

บุญชัย (2534) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ โดยใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวัน ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และการยอมรับพันธะ 8 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ สำหรับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2529 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2533 ซึ่งผลการศึกษาพบว่ากรณีของราคาหลักทรัพย์ของหมวดธนาคารพาณิชย์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญได้แก่ ดัชนีการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลงทุนภาคเอกชน การยอมรับพันธะ 8 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ในขณะที่กรณีของหมวดบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาหลักทรัพย์ คือ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวัน การยอมรับพันธะ 8 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และผลต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ของธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นอกจากนี้ผลกระทบของปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ดัชนีเฉลี่ยอุตสาหกรรมดาวโจนส์ ปัจจัยทางเทคนิค ได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในแต่ละกลุ่ม และปัจจัยการเก็งกำไร ได้แก่ ขนาดทุนจดทะเบียนและอัตรากาไรรวมเวียนราคาหลักทรัพย์ ผลการทดสอบพบว่าปัจจัยทางจิตวิทยา และปัจจัยทางเทคนิค มีอิทธิพลต่อราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยการเก็งกำไรนั้นพบว่าไม่มีอิทธิพลต่อราคาหลักทรัพย์กลุ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มากกว่ากลุ่มธนาคาร ดังนั้นสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ทั้งสองกลุ่มนั้นมีปัจจัยทางเศรษฐกิจสนับสนุนและเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการทำกำไรในอนาคตของกิจการ แต่เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ไทยเป็นตลาดที่ยังมีขนาดเล็ก จึงทำให้ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางเทคนิค และปัจจัยการเก็งกำไรไม่มีอิทธิพลต่อราคาหลักทรัพย์

ธนิตา (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อราคาหุ้นไทย โดยมีการใช้ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค ประกอบด้วย ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์ประชาชาติที่แท้จริง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง ดัชนีการลงทุน ปริมาณการลงทุนในหุ้นจากต่างประเทศ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ และตัวแปรทางเศรษฐกิจจุลภาค ได้แก่ เงินปันผลต่อหุ้น กำไรสุทธิต่อหุ้น และมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค และตัวแปรทางเศรษฐกิจจุลภาค กับ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และกลุ่มหลักทรัพย์ 4 กลุ่ม คือ กลุ่มธนาคาร กลุ่มบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มอุตสาหกรรม และกลุ่มอื่น ๆ โดยใช้วิธีการศึกษา Ordinary Least Square (OLS) พบว่าตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค กับดัชนีหลักทรัพย์เป็นไปในทิศทางตามสมมติฐานที่คาดไว้เป็นส่วนมากแต่มีปัญหาเรื่อง Autocorrelation คือ ค่า D-W ต่ำ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรแต่ละตัวสามารถอธิบายการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ได้ดีมาก ดังนั้นจึงมีการแก้ไข โดยใช้วิธี Cochrane – Orcutt และพบว่ามีเพียงปริมาณการลงทุนในหุ้นจากต่างประเทศ และดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ที่มีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค และตัวแปรทางเศรษฐกิจจุลภาค กับหุ้นกลุ่มหลักทรัพย์ สรุปได้ดังนี้ กลุ่มธนาคาร พบว่าปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ดัชนีการลงทุน ปริมาณการลงทุนในหุ้นจากต่างประเทศ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ และมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กลุ่มบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ พบว่า ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เศรษฐกิจ ปริมาณการลงทุนในหุ้นจากต่างประเทศ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ เงินปันผลต่อหุ้น กำไรสุทธิต่อหุ้น และมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้นมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มบริษัทเงินทุน และหลักทรัพย์ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กลุ่มบริษัทอุตสาหกรรม พบว่า ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ และมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มกลุ่มบริษัทอุตสาหกรรมตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกลุ่มอื่น ๆ พบว่า ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ และมูลค่าทางบัญชี ต่อหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอื่น ๆ ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ธนกิจ (2538) ได้ทำการศึกษา การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของ นักลงทุนต่างจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีการลงทุนในจังหวัดสระบุรี พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีอายุ อยู่ในช่วง 21 – 30 ปี มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34 ผลของการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่นักลงทุนปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักวิชาการมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยทางการเมือง คือ กรณีเกิดการปฏิวัติ นักลงทุนร้อยละ 77 จะขายหลักทรัพย์ออกตามหลักวิชาการ ส่วนปัจจัยที่นักลงทุนปฏิบัติถูกต้องตามหลักวิชาการน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบายเงินปันผล คือ เมื่อเงินปันผลลดลง นักลงทุนร้อยละ 55 จะขายหลักทรัพย์ออกไป ผลของการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการลงทุน นักลงทุนมีพฤติกรรมการกระจายการลงทุน พอดีสมควร นักลงทุนรายหนึ่ง ๆ มีการลงทุนในหลักทรัพย์ 3 – 4 ประเภท มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47 สำหรับการถือครองหลักทรัพย์ นักลงทุนส่วนใหญ่ถือครองหลักทรัพย์ระยะสั้นช่วง 1 – 75 วัน คิดเป็นร้อยละ 68.44 แหล่งเงินทุนที่นักลงทุนใช้มาจากเงินออมของตนคิดเป็นร้อยละ 76.23 ข้อมูล ข่าวสารที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุนส่วนใหญ่มาจากบริษัทหลักทรัพย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.48 และความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับการถือครองหลักทรัพย์

สุเทพ (2538) ได้ทำการศึกษาการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จังหวัดขอนแก่น พบว่าลงทุนส่วนใหญ่เป็นหญิงรายได้เฉลี่ยเดือนละ 50,440 บาท โดยนิยมซื้อหลักทรัพย์ครั้งละ 4 หลักทรัพย์ โดยสนใจซื้อหลักทรัพย์ในกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.94 และถือครองไว้ประมาณ 8 – 30 วัน จำนวนเงินที่ซื้อขายหลักทรัพย์แต่ละครั้ง ระหว่าง 100,000 – 300,000 บาท แหล่งเงินทุนที่นำมาลงทุนส่วนมากนำมาจากเงินอมนักลงทุนชายและหญิงมีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน ปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย ดัชนีหุ้นไทย ภาวะเศรษฐกิจโลก และการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมัน

เกศริน (2540) ได้ทำการศึกษา การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักลงทุนเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีระดับอายุ 21-40 ปี ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เรียงตามลำดับความสำคัญ

ได้แก่ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรม เช่น อัตราการเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมืองและกฎหมาย เช่น ความมั่นคงของรัฐบาล สภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ปัจจัยด้านการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ของห้องค้าหลักทรัพย์ โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์จะแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ปัจจัยด้านอุตสาหกรรมที่นักลงทุนเข้าไปลงทุนจะแตกต่างกันตามอายุ ไม่แตกต่างกันตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้

ทัศนีย์ (2540) ได้ทำการศึกษา การศึกษาทัศนคติของนักลงทุนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์และบริษัทสมาชิก พบว่านักลงทุนเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยมีระดับอายุเฉลี่ย 31-50 ปี โดยระดับรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 40,001 บาท จะมีทัศนคติต่อตลาดหลักทรัพย์ว่าเป็นสถาบันหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ร้อยละ 79.50 ทัศนคติที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์ โดยเห็นด้วยกับมาตรการในการดำเนินการให้ตลาดหลักทรัพย์เป็นแหล่งกลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีระเบียบ และยุติธรรมและมีทัศนคติที่เห็นด้วยว่าบริษัทสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์เป็นตัวแทนที่มีบทบาทสำคัญสามารถชี้้นำการตัดสินใจของนักลงทุนได้ และทัศนคติในระดับไม่แน่ใจ ได้แก่ การมีงานวิจัยและบทวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่มีคุณภาพถูกต้องแม่นยำ เป็นตัวแทนที่ให้บริการลูกค้ารายใหญ่มากกว่ารายย่อย ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 62.00 มีทัศนคติต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ว่าในอนาคตจะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และจะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเภทหุ้นสามัญ โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนได้แก่อัตราผลตอบแทนที่ดีกว่า

วิธีวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการออกแบบสอบถามจากการสุ่มตัวอย่าง จากนักลงทุนรายย่อยที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ตามห้องค้าหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 302 คน
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ งานวิจัย วารสาร รายงานประจำปี บทความ และข้อมูลจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสุ่มตัวอย่าง

1. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับประชากรในการศึกษา คือ นักลงทุนรายย่อยที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ตามห้องค้าหลักทรัพย์ต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรทั้งหมด จึงได้กำหนดจำนวนตัวอย่างจากสูตร ดังนี้ (กัลยา, 2542 : 91)

$$n = \frac{Z^2}{4E^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของตัวแปร

Z = ระดับความเชื่อมั่น (การศึกษาครั้งนี้กำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับ 95% ซึ่งทำให้ ค่า Z ที่ได้เท่ากับ 1.96)

E = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับร้อยละ 6)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.06)^2} = 266$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่างในการสุ่มอย่างต่ำไม่น้อยกว่า 266 คน ซึ่งในการศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างทั้งสิ้น 302 คน

2. วิธีการสุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้ได้สุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) จากนักลงทุนรายย่อยที่เข้ามาทำการซื้อขายหลักทรัพย์ตามบริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

ความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประวัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดทุนไทยยุคใหม่มีจุดเริ่มต้นจากการประกาศใช้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504-2509) เพื่อรองรับการเติบโตและส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ต่อมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2510-2514) ได้เสนอให้มีการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อส่งเสริมการระดมเงินทุนเพิ่มเติม สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ต่อมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2510-2514) ได้กำหนดการพัฒนาตลาดทุนเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 นั้น เน้นให้ตลาดทุนมีบทบาทที่สำคัญ คือ การเป็นแหล่งระดมเงินทุน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

พัฒนาการของตลาดทุนของไทยในยุคใหม่นั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ยุค คือ เริ่มจาก “ตลาดหุ้นกรุงเทพ” (Bangkok Stock Exchange) ซึ่งเป็นองค์กรเอกชน และต่อมาเป็น “ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ภายใต้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “The Stock Exchange of Thailand” จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 ส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดำเนินกิจการได้ด้วยการสนับสนุน และความคุ้มครองจากภาครัฐ

ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 แทน ซึ่งนับเป็นพัฒนาการอีกขั้นหนึ่งของตลาดทุนไทยยุคใหม่ โดยการกำหนดขอบเขตทางกฎหมายที่เป็นรูปธรรม ตลาดรองที่ก้าวหน้า และการปรับปรุงกฎระเบียบของธุรกิจหลักทรัพย์

การจัดตั้งตลาดหุ้นกรุงเทพ

การจัดตั้งตลาดหุ้นของไทย ในเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยในปีต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและเปลี่ยนชื่อเป็น “ตลาดหุ้นกรุงเทพ” (Bangkok Stock Exchange)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงแม้ว่าจะมีพื้นฐานในการจัดตั้งที่ตีการซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้นกรุงเทพก็ไม่ได้รับความสนใจมากนักมูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2511 และ 114 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2512 การซื้อขายมีปริมาณลดลงเป็น 46 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2513 และลดลงเหลือ 28 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2514 การซื้อขายหุ้นกึ่งมีมูลค่าถึง 87 ล้านบาทในปี พ.ศ.2515 แต่การซื้อขายหุ้นก็ยังคงไม่เป็นที่สนใจโดยมูลค่าการซื้อขายหุ้นที่ต่ำสุดมีเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น และในที่สุดตลาดหุ้นกรุงเทพก็ต้องปิดกิจการเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าตลาดหุ้นกรุงเทพไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ประกอบกับประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอ ในเรื่องตลาดหุ้น

การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ถึงแม้ว่าตลาดหุ้นกรุงเทพจะไม่ประสบความสำเร็จแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบและได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการนั้น ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2510-2514) จึงได้เสนอแผนการจัดตั้งตลาดทุนดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรก โดยให้มีเครื่องมืออำนวยความสะดวกและมาตรการสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เหมาะสม ในปี พ.ศ. 2512 รัฐบาลได้ทำการว่าจ้างศาสตราจารย์จากซิดนีย์ เอ็ม รอปบิ้นส์ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการเงินจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา เพื่อมาทำการศึกษาช่องทางการพัฒนาตลาดทุนไทยในเวลาต่อมาในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาท โดยการแก้ไข “ประกาศคณะปฏิวัติที่ 58 เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจการค้าที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน” การแก้ไขดังกล่าว ส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไป อย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ ในปี พ.ศ.2518 รูปแบบทางกฎหมายต่าง ๆ ได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้น คือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกและได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น “The Stock Exchange of Thailand” (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

1. ประโยชน์ต่อการจัดสรรเงินออม และการระดมเงินทุนระยะยาว ตลาดหลักทรัพย์เป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญในตลาดทุนและตลาดการเงินไทยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ และเป็นกลไกหรือเป็นตัวกลางในการระดมเงินออมหรือเงินทุนส่วนเกิน และจัดสรรเงินทุนดังกล่าวไปสู่ภาคการผลิตที่ต้องการเงินทุน ทำให้การออมและการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพผู้มีเงินออมมีแรงจูงใจในการออม และมีทางเลือกในการออมและการลงทุนเพิ่มขึ้นเมื่อเงินออมเข้าสู่ระบบการเงินผ่านกลไกตลาดทุนมากขึ้น ธุรกิจต่าง ๆ ก็มีช่องทางและโอกาสในการระดมทุนระยะยาวในตลาดทุนเพิ่มขึ้นด้วย ทำให้การใช้ทรัพยากรหรือเงินออมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยใช้เงินทุนจากตลาดทุนจะทำให้ต้นทุนที่สะท้อนจากพื้นฐานของกิจการเอง ทั้งนี้การลงทุนใหม่ ๆ หรือขยายกิจการต่าง ๆ จะมีผลโดยตรงต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการผลิต การจ้างงาน ระดับราคาสินค้าในตลาด และการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการขยายตัวหรือการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ยังเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายและแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์จดทะเบียนประเภทต่าง ๆ สามารถเปลี่ยนหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นเงินสดได้ภายในเวลาที่ต้องการในราคาที่เหมาะสมตามกลไกราคาของตลาด และเสริมสร้างสภาพคล่องให้แก่หลักทรัพย์จดทะเบียน ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจสำคัญที่ทำให้ผู้มีเงินออมสนใจจะเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากขึ้น โดยผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จะมีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในหลากหลายรูปแบบ เช่น กำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ เงินปันผล หรือดอกเบี้ย เป็นต้น ซึ่งสภาพคล่องของการซื้อขายและการหมุนเวียนเงินออมนี้ จะมีส่วนในการส่งเสริมการขยายตัวของธุรกรรมในระบบเศรษฐกิจและการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

2. ประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจ การระดมเงินทุนจากตลาดทุนโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์นั้นเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนของธุรกิจต่าง ๆ นอกจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน โดยทั่วไป เนื่องจากจะทำให้กิจการนั้นสามารถระดมเงินทุนในระยะยาวเพื่อนำไปลงทุน และดำเนินงานได้ตามที่ต้องการโดยไม่ต้องกังวลกับภาระดอกเบี้ยเงินกู้ และสัดส่วนหนี้ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นจากการเลือกแหล่งเงินทุนจากตลาดทุน และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นที่เพิ่มขึ้น นอกจากจะทำให้อัตราส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการนั้นอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับสภาพการดำเนินธุรกิจแล้ว ยังช่วยให้ต้นทุนทางการเงินของธุรกิจอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าการกู้ยืมปกติ รวมทั้งยังจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จากการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ๆ ทั้งการยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน การดำเนินธุรกิจ และภาพลักษณ์ทางธุรกิจ ตลอดจนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการขังนเพื่อการค้าอื่นใด เมื่อผู้ดูเห็นหน้าเอกสารจะขอสงวนสิทธิ์ในค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอีกด้วย นอกจากนี้กิจการที่สนใจจะเข้ามาระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังสามารถเลือกระดมทุนในรูปของตราสารทางการเงินหลากหลายประเภทที่เหมาะสมกับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจและความต้องการของผู้ลงทุน ในขณะนั้น ๆ โดยอาจเลือกการออกหลักทรัพย์ประเภทหุ้นทุนที่เป็นหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ หรือหลักทรัพย์ประเภทอื่น ๆ เพื่อระดมเงินทุนจากผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และประชาชนทั่วไป ทำให้การบริหารโครงสร้างทางการเงินของกิจการมีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ การที่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ สามารถระดมทุนผ่านตลาดทุน โดยการออกหลักทรัพย์และเสนอขายต่อผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนทั่วไปนั้น ถือเป็น โอกาสอันดีสำหรับผู้ลงทุนหรือผู้มีเงินออม ที่จะได้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการต่าง ๆ ที่เสนอขายหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยสามารถพิจารณาและเลือกลงทุนในธุรกิจประเภทต่าง ๆ ที่มีศักยภาพ และสอดคล้องกับความต้องการหรือความสนใจของตน ซึ่งการลงทุนในหลักทรัพย์ดังกล่าวนอกจากจะช่วยขยายฐานกลุ่มผู้เป็นเจ้าของกิจการสำหรับบริษัทจดทะเบียนที่ทำการระดมทุนแล้ว ยังเป็นการกระจายการถือครองหลักทรัพย์ที่มีการกระจายตัวอยู่ในหลาย ๆ ส่วนของภาคเศรษฐกิจซึ่งจะเป็นการช่วยกระจายรายได้ และช่วยให้เกิดอำนาจซื้อ ส่งผลดีต่อการจ้างงานภายในประเทศและการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวมอีกทางหนึ่ง

4. ช่วยขยายฐานภาษีของรัฐบาล เนื่องจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นกิจการซึ่งมีการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐานและ โปร่งใส มีระบบบัญชีที่ดี รวมทั้งมีการจัดงบการเงินและรายงานผลการดำเนินงานที่ถูกต้องและเป็น ไปตามมาตรฐานและมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไปยังผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ อย่างแพร่หลายซึ่งข้อมูลและรายงานทางการเงินของบริษัท นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนในการวิเคราะห์การลงทุนและต่อเจ้าหน้าที่ของบริษัทแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้องอีกด้วย โดยเป็นข้อมูลฐานภาษีที่เกี่ยวข้องและจะช่วยให้การจัดเก็บภาษีกับกิจการดำเนินงานของบริษัทเป็นไปอย่างสะดวก ถูกต้องและครบถ้วนอีกด้วย

5. ช่วยลดภาระหนี้ต่างประเทศการนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อต้องการระดมทุนนั้น นับเป็นการระดมทุนผ่านตลาดทุนในประเทศเพื่อธุรกิจภายในประเทศ เงินทุนที่บริษัทจดทะเบียนต่าง ๆ ระดมมาได้นั้น จะถูกนำไปใช้ในกระบวนการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน ในธุรกิจประเภทใหม่หรือขยายกิจการ ดังนั้นตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยตอบสนองความต้องการเงินทุนของธุรกิจภายในประเทศ ซึ่งนอกจากจะช่วยลดความต้องการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินภายในประเทศแล้ว ยังจะช่วยลดความต้องการการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศได้อีกด้วย และช่วยลดภาระหนี้ต่างประเทศของเอกชนเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคธุรกิจต่าง ๆ นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่เพียงแต่จะระดมเงินออมหรือเงินลงทุนได้จากแหล่งภายในประเทศเท่านั้น ยังสามารถดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในกิจการของบริษัทจดทะเบียนอีกด้วย ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการลงทุนในหลักทรัพย์ การลงทุนโดยตรงหรือการลงทุนโดยผ่านกิจการร่วมลงทุน

6. เป็นดัชนีชี้การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นทั้งแหล่งระดมทุนและแหล่งลงทุนที่มีประสิทธิภาพ และเป็นที่สนใจของธุรกิจที่ต้องการเงินทุน และผู้มีเงินออมที่ต้องการจะลงทุนรวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระยะยาวให้แก่ภาคธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาตลาดทุน และระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศจะเห็นได้ว่าการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือ ภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละขณะนั้น มีความสำคัญ และสัมพันธ์กับทิศทาง และแนวโน้มของพัฒนาการทางเศรษฐกิจ เนื่องจากกลไกตลาดทุนในขณะนั้น ๆ จะสะท้อนถึงความต้องการเงินทุนของภาคการผลิตและความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนต่อการขยายตัวหรือศักยภาพทางธุรกิจ ซึ่งมีส่วนเกื้อหนุนต่อพัฒนาการทางเศรษฐกิจ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า พัฒนาการ และภาวะการของตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นดัชนีชี้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญประการหนึ่งด้วย

บทที่ 3 ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ

จากการสุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและหญิงมีจำนวนเท่ากัน คือ เป็นเพศหญิง 151 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	151	50.0
ชาย	151	50.0
รวม	302	100.0

อายุ

จากการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งอายุออกเป็น 5 ช่วง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอายุ 31-40 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองมา อายุ 21-30 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 อายุ 41-50 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 อายุ 51-60 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 (ตารางที่ 3)

สถานภาพสมรส

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นโสด จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 สมรสแล้ว จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 หย่าร้างและหม้าย จำนวนกลุ่มละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เท่ากัน (ตารางที่ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้นี้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21-30 ปี	111	36.8
31-40 ปี	119	39.4
41-50 ปี	50	16.6
51-60 ปี	15	5.0
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	7	2.3
รวม	302	100.0

ตารางที่ 4 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	176	58.3
สมรส	116	38.4
หย่าร้าง	5	1.7
หม้าย	5	1.7
รวม	302	100.0

ระดับการศึกษา

จากการแบ่งประเภทของระดับการศึกษาออกเป็น 6 ประเภท พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 รองลงมาคือระดับปริญญาโท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 อนุปริญญา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ประถมศึกษาและปริญญาเอกมีจำนวนกลุ่มละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 เท่ากัน และมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 (ตารางที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพ

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัวจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 อาชีพอิสระ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 รัฐวิสาหกิจ/องค์กรของรัฐ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 แม่บ้าน/พ่อบ้าน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ข้าราชการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และเกษียณอายุ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 5 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	4	1.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	0.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	7	2.3
อนุปริญญา	13	4.3
ปริญญาตรี	212	70.2
ปริญญาโท	60	19.9
ปริญญาเอก	4	1.3
รวม	302	100.0

ตารางที่ 6 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	216	71.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	41	13.6
อาชีพอิสระ	13	4.3
รัฐวิสาหกิจ/องค์กรของรัฐ	12	4.0
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	9	3.0
ข้าราชการ	8	2.6
เกษียณอายุ	3	1.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีรายได้ต่อเดือนมากที่สุด ในช่วง 10,000-30,000 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาในช่วงรายได้ต่อเดือน 30,001-50,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 ช่วงรายได้ต่อเดือน 50,001-100,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 ช่วงรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 100,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และ ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	23	7.6
10,001 – 30,000 บาท	132	43.7
30,001 – 50,000 บาท	81	26.8
50,001 – 100,000 บาท	41	13.6
สูงกว่า 100,000 บาท	25	8.3
รวม	302	100.0

ประสบการณ์และพฤติกรรมในการลงทุน

ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์

จากการแบ่งประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ออกเป็น 5 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ในการลงทุน 3-5 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองมา 1-2 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 6-10 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 11-15 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และ 16-20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 (ตารางที่ 8)

ความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 ไม่พอใจแต่ยังลงทุนต่อ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 ไม่พอใจและไม่ลงทุนต่อ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 ไม่พอใจและไม่สนใจลงทุนอีก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และไม่สนใจลงทุนอีกแต่ยังลงทุนต่อ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.8) มีความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 21.2% ที่ไม่พอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่พอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีสาเหตุมาจากหลายประการ เช่น ราคาหลักทรัพย์ที่ผันผวนเกินไป, ข้อมูลข่าวสารที่ไม่น่าเชื่อถือ, ค่าธรรมเนียมการซื้อขายที่สูงเกินไป, และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น

นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.8) มีความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 21.2% ที่ไม่พอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่พอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีสาเหตุมาจากหลายประการ เช่น ราคาหลักทรัพย์ที่ผันผวนเกินไป, ข้อมูลข่าวสารที่ไม่น่าเชื่อถือ, ค่าธรรมเนียมการซื้อขายที่สูงเกินไป, และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น

32.1 ไม่พอใจและตั้งใจจะเลิกลงทุน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 และเฉย ๆ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 8 ประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์

ประสบการณ์ ในการลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 ปี	92	30.5
3-5 ปี	119	39.4
6-10 ปี	64	21.2
11-15 ปี	21	7.0
16-20 ปี	6	2.0
รวม	302	100.0

ตารางที่ 9 ความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

ความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พอใจ	118	39.1
ไม่พอใจแต่ยังลงทุนต่อไป	97	32.1
ไม่พอใจและตั้งใจจะเลิกลงทุน	51	16.9
เฉย ๆ	36	11.9
รวม	302	100.0

สัดส่วนจัดสรรเงินเพื่อการลงทุน

จากการศึกษาสัดส่วนในการจัดสรรเงินเพื่อลงทุนคิดเป็นร้อยละของรายได้ทั้งหมดพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จัดสรรเงินเพื่อการลงทุน 11-20% ของรายได้ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองมาจัดสรรเงินเพื่อการลงทุน 21-30% ของรายได้ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 จัดสรรเงินเพื่อการลงทุนน้อยกว่า 10% ของรายได้ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และจัดสรรเงินเพื่อการลงทุนมากกว่า 50% ของรายได้ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ส่วนที่จัดสรรเงินเพื่อการลงทุน 41-50% ของรายได้มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และมีเพียง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ที่จัดสรรเงินเพื่อการลงทุน 31-40% ของรายได้ (ตารางที่ 10) ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 การจัดสรรเงินเพื่อการลงทุน

สัดส่วนในการจัดสรรเงินเพื่อลงทุน (ร้อยละของรายได้)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 %	47	15.6
11-20 %	90	29.8
21-30 %	79	26.2
31-40 %	25	8.3
41-50 %	28	9.3
มากกว่า 50 %	33	10.9
รวม	302	100.0

การนำผลตอบแทนจากการลงทุนไปใช้

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนไปใช้ในยามฉุกเฉิน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองมาลงทุนทำธุรกิจ, ค้าขาย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ใช้เพื่อการศึกษาของตนเอง/ครอบครัว จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ไว้ใช้หลังเกษียณอายุ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ค่าใช้จ่ายในครอบครัวและชีวิตประจำวัน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และซื้อบ้าน/รถ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ลงทุนในหลักทรัพย์ต่อ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และอื่น ๆ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 (ตารางที่ 11)

ผลตอบแทนที่ต้องการได้รับการลงทุน

จากการศึกษาพบว่าผลตอบแทนที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการได้รับการลงทุน คือ กำไรจากส่วนต่างราคาซื้อ-ขาย จำนวน 261 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 53.8 เงินปันผล จำนวน 169 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 34.8 และเพื่อประโยชน์ทางภาษี จำนวน 55 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 11.3 (ตารางที่ 12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 วัตถุประสงค์การนำผลตอบแทนจากการลงทุนไปใช้

วัตถุประสงค์การนำผลตอบแทนจากการลงทุนไปใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้ยามฉุกเฉิน	82	27.2
ลงทุนทำธุรกิจ/ค้าขาย	61	20.2
การศึกษาของตนเอง/ครอบครัว	56	18.5
ไว้ใช้หลังเกษียณอายุ	36	11.9
ค่าใช้จ่ายในครอบครัวและชีวิตประจำวัน	28	9.3
ซื้อบ้าน/รถ	22	7.3
ลงทุนในหลักทรัพย์ต่อ	15	5.0
อื่นๆ	2	0.7
รวม	302	100.0

ตารางที่ 12 ผลตอบแทนที่ต้องการได้รับการลงทุน

ผลตอบแทนที่ต้องการได้รับการลงทุน	จำนวน (คำตอบ) ¹	ร้อยละ
กำไรจากส่วนต่างราคาซื้อ-ขาย	261	53.8
เงินปันผล	169	34.8
เพื่อประโยชน์ทางภาษี	55	11.3
รวม	485	100.0

หมายเหตุ : ¹ สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์

จากการศึกษาระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์ (ซื้อ-ขาย) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ย 1 สัปดาห์ ถึง 1 เดือน จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองมาซื้อขายภายใน 1 วันจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 ถือครองหลักทรัพย์น้อยกว่า 1 สัปดาห์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ถือครองหลักทรัพย์มากกว่า 1 เดือน ถึง 3 เดือน จำนวน 33 คน คิดเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ในการนำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 10.9 มากกว่า 3 เดือน ถึง 6 เดือน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 มากกว่า 6 เดือน ถึง 1 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 มากกว่า 1 ปี ถึง 3 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และมากกว่า 3 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์

ระยะเวลาเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ซื้อขายภายใน 1 วัน	79	26.2
น้อยกว่า 1 สัปดาห์	65	21.5
1 สัปดาห์ ถึง 1 เดือน	91	30.1
มากกว่า 1 เดือน ถึง 3 เดือน	33	10.9
มากกว่า 3 เดือน ถึง 6 เดือน	16	5.3
มากกว่า 6 เดือน ถึง 1 ปี	14	4.6
มากกว่า 1 ปี ถึง 3 ปี	3	1.0
มากกว่า 3 ปี	1	0.3
รวม	302	100.0

จำนวน Broker ที่นักลงทุนเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ไว้

ผลการวิจัยพบกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ไว้กับ Broker เพียงแห่งเดียวมีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองมาเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ไว้กับ Broker 2 แห่ง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 และเปิดบัญชีไว้กับ Broker 3 แห่ง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 มีเพียงส่วนน้อยที่เปิดบัญชีไว้กับ Broker 4 แห่ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และ 5 แห่ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และ 6 แห่ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 14)

จำนวนบัญชีที่ทำการซื้อขาย

จากข้อมูลในตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างถึง 142 คน ที่เปิดบัญชีซื้อขายไว้กับ Broker มากกว่า 1 แห่ง ซึ่งผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ส่วนใหญ่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบัญชีเดียว จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองมา ซื้อขายมากกว่า 1 บัญชี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และซื้อขายผ่านทุกบัญชี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 (ตารางที่ 15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการละเมิดลิขสิทธิ์อื่นใดในชั้นนี้ มิใช่ผู้จัดทำหรือเจ้าของข้อมูลแต่อย่างใด การนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ผ่านการขออนุญาตจากเจ้าของข้อมูล หรือการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ผ่านการขออนุญาตจากเจ้าของข้อมูล อาจก่อให้เกิดความเสียหายทางกฎหมายได้

ตารางที่ 14 จำนวน Broker ที่นักลงทุนเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ไว้

จำนวน Broker	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 แห่ง	159	52.8
2 แห่ง	62	20.6
3 แห่ง	44	14.6
4 แห่ง	29	9.6
5 แห่ง	6	2.0
6 แห่ง	1	0.3
รวม	301	100.0

ตารางที่ 15 จำนวนบัญชีที่ทำการซื้อขายกรณีมีบัญชีซื้อขายมากกว่า 1 บัญชี

จำนวนบัญชีที่ทำการซื้อขาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ซื้อขายผ่านบัญชีเดียว	81	57.0
ซื้อขายมากกว่า 1 บัญชี	39	27.5
ซื้อขายผ่านทุกบัญชี	22	15.5
รวม	142	100.0

วงเงินบัญชีหลักในการซื้อขายหลักทรัพย์

ผลการวิจัยพบว่าสามารถแบ่งวงเงินบัญชีหลักในการซื้อขายหลักทรัพย์ออกเป็น 7 กลุ่ม ส่วนใหญ่วงเงินบัญชีหลักในการซื้อขายหลักทรัพย์ตั้งแต่ 100,000-500,000 บาท จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองมา 600,000-1,000,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 วงเงิน 1,100,000-2,000,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 วงเงิน 4,100,000-5,000,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 วงเงิน 2,100,000-3,000,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 วงเงิน 3,100,000-4,000,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และ 5,100,000-10,000,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 (ตารางที่ 16)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16 วงเงินบัญชีหลักในการซื้อขายหลักทรัพย์

วงเงินบัญชีหลักในการซื้อขายหลักทรัพย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
100,000-500,000 บาท	157	52.0
600,000-1,000,000 บาท	74	24.5
1,100,000-2,000,000 บาท	33	10.9
2,100,000-3,000,000 บาท	13	4.3
3,100,000-4,000,000 บาท	6	2.0
4,100,000-5,000,000 บาท	14	4.6
5,100,000-10,000,000 บาท	5	1.7
รวม	302	100.0

วงเงินแต่ละวันในการซื้อขายหลักทรัพย์

เมื่อสอบถามถึงวงเงินที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละวัน พบว่า ส่วนใหญ่ซื้อขายหลักทรัพย์ไม่เต็มวงเงิน จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 84.1 ส่วนที่ทำการซื้อขายเต็มวงเงินมีเพียง 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 วงเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละวัน

วงเงินในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละวัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มวงเงิน	253	84.1
เต็มวงเงิน	48	15.9
รวม	301	100.0

จำนวนวันที่เข้าซื้อขายหลักทรัพย์ที่ Broker

ผลการวิจัยพบกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าซื้อขายหลักทรัพย์ที่ Broker ทุกวัน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองมา 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 2 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 และ 4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 (ตารางที่ 18)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่เพื่อประโยชน์ของนักศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 จำนวนวันที่เข้าทำการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ Broker ต่อสัปดาห์

จำนวนวันที่เข้าทำการซื้อขายที่ Broker (วัน/สัปดาห์)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 วัน	38	12.8
2 วัน	54	18.1
3 วัน	66	22.1
4 วัน	18	6.0
ทุกวัน	122	40.9
รวม	298	100.0

วิธีชำระเงินค่าซื้อหลักทรัพย์

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชำระเงินค่าซื้อหลักทรัพย์โดยวิธีตัดบัญชีทางธนาคารอัตโนมัติ (ATS) จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 รองมาชำระเป็นเงินสด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และจ่ายชำระด้วยเช็ค จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 วิธีชำระเงินค่าซื้อหลักทรัพย์

วิธีชำระเงินค่าซื้อหลักทรัพย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตัดบัญชีทางธนาคารอัตโนมัติ (ATS)	228	14.7
จ่ายเงินสด	44	9.3
จ่ายเช็ค	28	76.0
รวม	300	100.0

การซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 มีเพียง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 เท่านั้นที่ทำการซื้อขายทางอินเทอร์เน็ต (ตารางที่ 20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 การซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต

ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ซื้อขาย	237	78.5
ซื้อขาย	65	21.5
รวม	302	100.0

เหตุผลที่ซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต

จากการสอบถามถึงเหตุผลของกลุ่มที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต พบว่าส่วนใหญ่เลือกที่จะส่งซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ตเนื่องจาก สามารถส่งคำสั่งซื้อขายได้เอง จำนวน 38 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 29.9 รองมาคือ สะดวก รวดเร็ว จำนวน 35 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 27.6 ค่า Commission ต่ำกว่าซื้อขายที่ Broker จำนวน 31 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 24.4 และไม่มีเวลามาห้องค้า จำนวน 23 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 18.1 จากทั้งหมด 127 คำตอบ (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 เหตุผลที่ซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต

เหตุผลที่ซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต	จำนวน (คำตอบ) ¹	ร้อยละ
สามารถส่งคำสั่งซื้อขายได้เอง	38	29.9
สะดวก รวดเร็ว	35	27.6
ค่า Commission ต่ำกว่าซื้อขายที่ Broker	31	24.4
ไม่มีเวลามาห้องค้า	23	18.1
รวม	127	100.0

หมายเหตุ : ¹ สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เครื่องมือที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน

การรู้จักวิธีวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักวิธีวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 มีเพียง 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 เท่านั้นที่ไม่รู้จักวิธีวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค และมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่แน่ใจ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 การรู้จักวิธีวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค

การรู้จักวิธีวิเคราะห์หลักทรัพย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รู้จัก	244	80.8
ไม่รู้จัก	30	9.9
ไม่แน่ใจ	28	9.3
รวม	302	100.0

ข้อมูลที่ใช้เพื่อพิจารณาตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่การตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน จำนวน 209 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองมา การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค จำนวน 158 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 30.7 การแนะนำของ Marketing จำนวน 110 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 21.4 ข่าวสื่อในห้วงคำ จำนวน 35 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 6.8 และอื่น ๆ ได้แก่ สภาวะตลาด เอกสารแนะนำของทางบริษัท จำนวน 3 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 0.6 จากจำนวนทั้งหมด 515 คำตอบ (ตารางที่ 23)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 ข้อมูลที่ใช้เพื่อพิจารณาตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์

ข้อมูลที่ใช้เพื่อพิจารณาตัดสินใจลงทุน	จำนวน (คำตอบ) ¹	ร้อยละ
การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	209	40.6
การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค	158	30.7
การแนะนำของ marketing	110	21.4
ข่าวลือในท้องค้า	35	6.8
อื่น ๆ	3	0.6
รวม	515	100.0

หมายเหตุ : ¹ สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

1. ปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

จากการสอบถามถึงปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศมากที่สุด จำนวน 303 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 19.8 รองมาคือแนวโน้มอัตราดอกเบี้ย จำนวน 301 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 19.6 ประเภทของธุรกิจจำนวน 295 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 19.2 นโยบายการดำเนินธุรกิจของกิจการ จำนวน 224 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 14.6 ผลการดำเนินงานของกิจการ จำนวน 141 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 9.2 ผู้บริหาร/เจ้าของกิจการ จำนวน 81 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 5.3 ชื่อเสียงของกิจการ จำนวน 46 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 3.0 การจ่ายเงินปันผลของกิจการ จำนวน 37 คิดเป็นร้อยละ 2.4 ราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในปัจจุบัน จำนวน 31 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 2.0 กิจการที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำนวน 28 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 1.8 นโยบายของรัฐบาล และ สถานการณ์ทางการเมือง จำนวน 23 คำตอบเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.5 จากทั้งหมด 1,533 คำตอบ (ตารางที่ 24)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผลของการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานต่อการตัดสินใจลงทุน

ผลการวิจัยพบกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 เห็นว่าการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ปานกลาง ส่วนอีก 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 เห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจลงทุนมาก และมีเพียง 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ที่คิดว่ามีผลต่อการตัดสินใจลงทุนน้อย ในขณะที่ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 เห็นว่าไม่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนเลย (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 24 ปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

ลำดับที่	ปัจจัยพื้นฐาน	จำนวน (คำตอบ) ¹	ร้อยละ
1	สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศ	303	19.8
2	แนวโน้มอัตราดอกเบี้ย	301	19.6
3	ประเภทของธุรกิจ	295	19.2
4	นโยบายการดำเนินธุรกิจของกิจการ	224	14.6
5	ผลการดำเนินงานของกิจการ	141	9.2
6	ผู้บริหาร/เจ้าของกิจการ	81	5.3
7	ชื่อเสียงของกิจการ	46	3.0
8	การจ่ายเงินปันผลของกิจการ	37	2.4
9	ราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในปัจจุบัน	31	2.0
10	บริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี	28	1.8
11	นโยบายของรัฐบาล	23	1.5
12	สถานการณ์ทางการเมือง	23	1.5
	รวม	1,533	100.0

หมายเหตุ : ¹ สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 ผลของการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาก	131	43.4
ปานกลาง	141	46.7
น้อย	16	5.3
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ	14	4.6
รวม	302	100.0

3. ความเข้าใจในข้อมูลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยพื้นฐาน

ผลการวิจัยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 มีความเข้าใจในข้อมูลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยพื้นฐานมาก รองลงมาจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 มา มีความเข้าใจน้อย และมีเพียง 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 เท่านั้นที่ไม่เข้าใจในข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (ตารางที่ 26) โดยกลุ่มที่เข้าใจน้อยหรือไม่เข้าใจส่วนใหญ่ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 จะทำการค้นหาความรู้เอง รองมาจะจัดการให้ Broker จัดอบรมความรู้ให้ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ตามจากผู้ลงทุนคนอื่น ๆ ให้หือ่งคำ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และอื่น ๆ ได้แก่ ถามนักวิเคราะห์ ปรึกษาเจ้าหน้าที่การตลาด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 26 ความเข้าใจในข้อมูลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยพื้นฐาน

ความเข้าใจในข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาก	155	52.2
น้อย	127	42.8
ไม่เข้าใจ	15	5.1
รวม	297	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 วิธีการแก้ปัญหาในกรณีที่ไม่เข้าใจหรือเข้าใจข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานน้อย

วิธีการแก้ปัญหา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค้นหาความรู้เอง	72	50.7
จัดการให้ Broker จัดอบรมความรู้ให้	34	23.9
ถามจากผู้ลงทุนคนอื่น ๆ ให้ห้อยคำ	32	22.5
อื่น ๆ	4	2.8
รวม	142	100.0

4. แหล่งที่มาของข้อมูลปัจจัยพื้นฐาน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์จากหนังสือพิมพ์ธุรกิจ/หนังสือพิมพ์หุ้น จำนวน 188 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 27.6 รองมา ได้แก่ เอกสารเผยแพร่ในห้อยคำ จำนวน 113 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 16.6 วิทยุ/โทรทัศน์ จำนวน 108 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 15.9 หนังสือพิมพ์ประจำวัน และ Web site ของบริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ จำนวน 96 คำตอบ เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.1 Web site ของตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 77 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 11.3 และอื่น ๆ ได้แก่ E-finance จำนวน 2 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 0.3 จากทั้งหมด 680 คำตอบ (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 แหล่งที่มาของข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

แหล่งของข้อมูลปัจจัยพื้นฐาน	จำนวน (คำตอบ) ¹	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์ธุรกิจ/หนังสือพิมพ์หุ้น	188	27.6
เอกสารเผยแพร่ในห้อยคำ	113	16.6
วิทยุ/โทรทัศน์	108	15.9
หนังสือพิมพ์ประจำวัน	96	14.1
Web site ของบริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ	96	14.1
Web site ของตลาดหลักทรัพย์	77	11.3
อื่น ๆ	2	0.3
รวม	680	100.0

หมายเหตุ: ¹ สามารถเลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

1. ความเข้าใจในการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองมามีความเข้าใจมาก จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ส่วนอีก 52 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 มีความเข้าใจน้อย และมีผู้ที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ความเข้าใจในการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

ความเข้าใจในการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาก	54	17.9
ปานกลาง	178	58.9
น้อย	52	17.2
ไม่มีความรู้ความเข้าใจ	18	6.0
รวม	302	100.0

2. แหล่งความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคจากการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ จำนวน 120 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองมาได้ความรู้จากบทวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์ Broker จำนวน 104 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 26.9 ตามจากเจ้าหน้าที่การตลาด จำนวน 90 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 23.3 อ่านจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 45 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 11.7 เคยเรียนในมหาวิทยาลัย จำนวน 10 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 2.6 และอื่น ๆ ได้แก่ ศึกษาด้วยตัวเอง อ่านจากหนังสือสอนเทคนิค จำนวน 17 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 4.4 จากจำนวนทั้งสิ้น 386 คำตอบ (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 แหล่งความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

แหล่งความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค	จำนวน (คำตอบ) ¹	ร้อยละ
การอบรมหลักสูตรต่างๆ	120	31.1
บทวิเคราะห์จากนักวิเคราะห์ Broker	104	26.9
ถามจากเจ้าหน้าที่การตลาด	90	23.3
อ่านจากหนังสือพิมพ์	45	11.7
เคยเรียนในมหาวิทยาลัย	10	2.6
อื่นๆ	17	4.4
รวม	386	100.0

หมายเหตุ : ¹ สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

3. ผลของการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคต่อการตัดสินใจลงทุน

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนซึ่งขายหลักทรัพย์อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองมาอยู่ในระดับมาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 และไม่มีผลต่อการตัดสินใจ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ผลของการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคต่อการตัดสินใจลงทุน

ผลของการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคต่อการตัดสินใจลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาก	86	30.3
ปานกลาง	149	52.5
น้อย	43	15.1
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ	6	2.1
รวม	284	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เครื่องมือทางเทคนิคที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

จากการวิจัยพบว่าเครื่องมือทางเทคนิคที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่คือ แนวรับ แนวต้าน จำนวน 173 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 19.6 รองมา RSI จำนวน 160 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 18.1 MACD จำนวน 137 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 15.5 Candle stick จำนวน 119 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 13.5 เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (MA) จำนวน 103 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 11.7 เส้นแนวโน้ม จำนวน 96 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 10.9 Stochastic จำนวน 86 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 9.8 และอื่น ๆ ได้แก่ On Balance Volume Volume Fibonaeci Ratio จำนวน 8 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 0.9 จากจำนวนทั้งหมด 882 คำตอบ (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 เครื่องมือทางเทคนิคที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

เครื่องมือทางเทคนิคที่ใช้ในการตัดสินใจ	จำนวน (คำตอบ) ¹	ร้อยละ
แนวรับ แนวต้าน	173	19.6
RSI	160	18.1
MACD	137	15.5
Candle stick	119	13.5
เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (MA)	103	11.7
เส้นแนวโน้ม	96	10.9
Stochastic	86	9.8
อื่น ๆ	8	0.9
รวม	882	100.0

หมายเหตุ : ¹ สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีต่อบริษัทหลักทรัพย์

การศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อบริษัทหลักทรัพย์แบ่งเป็นใหญ่ได้ 8 ด้าน คือ ด้านความสะดวกสบายในหิ้งค้า ปริมาณจุดดูแลหลักทรัพย์ การบริการของเจ้าหน้าที่การตลาด สถานที่จอดรถ การบริการของพนักงาน Operation ความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลงานวิจัยในหลักทรัพย์ ปริมาณจอ Bisnews และเครื่องคิด/อาหารว่าง โดยการวิจัยแบ่งระดับความพึงพอใจเฉลี่ยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์อื่นใดจากการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 – 5.00	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มากที่สุด
3.41 – 4.20	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก
2.61 – 3.40	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ ปานกลาง
1.81 – 2.60	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ น้อย
1.00 – 1.80	มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

จากการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อบริษัทหลักทรัพย์นั้น ความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.60) โดยความพึงพอใจเกี่ยวกับความสะดวกสบายในห้องค้า ปริมาณจอคู่หลักทรัพย์ การบริการของเจ้าหน้าที่การตลาด สถานที่จอดรถ การบริการของพนักงาน operation และ ความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลงานวิจัยในหลักทรัพย์ อยู่ในระดับมาก มีเพียงความพึงพอใจเกี่ยวกับปริมาณจอ จอ Bisnews และเครื่องดื่ม/อาหารว่าง เท่านั้นที่มีความพึงพอใจปานกลาง (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจที่มีต่อบริษัทหลักทรัพย์

ข้อมูล	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	ที่สุด	มาก	กลาง	น้อย	ที่สุด		
ความสะดวกสบาย ในห้องค้า	27.0	42.3	27.7	2.7	0.3	3.93	มาก
ปริมาณจอคู่หลักทรัพย์	21.7	41.0	29.3	6.3	1.7	3.75	มาก
การบริการของ เจ้าหน้าที่การตลาด	23.0	36.0	34.3	6.0	0.7	3.75	มาก
สถานที่จอดรถ	19.7	40.3	29.3	8.7	2.0	3.67	มาก
การบริการของพนักงาน operation	16.7	40.3	34.0	6.6	2.3	3.62	มาก
ความถูกต้องแม่นยำ ของข้อมูลงานวิจัย ในหลักทรัพย์	18.0	25.3	43.3	12.3	1.0	3.47	มาก
ปริมาณจอ Bisnews	14.3	29.7	38.7	14.7	2.7	3.38	ปานกลาง
เครื่องดื่ม/อาหารว่าง	9.0	26.0	46.7	13.3	5.0	3.21	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารรวมที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ 3.60 ใช้ประโยชน์มาก การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงพฤติกรรมของนักลงทุนรายย่อยที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และปัจจัยที่นักลงทุนรายย่อย ใช้ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งคาดว่าผลจากการวิจัยทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและแนวคิดในการตัดสินใจเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่าง ๆ ของนักลงทุนรายย่อย อันเป็นแนวทางให้บริษัทหลักทรัพย์พิจารณาการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักลงทุนเหล่านี้ ตลอดจนเป็นข้อมูลให้องค์กรต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในการพัฒนาตลาดทุน เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำไปพิจารณาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาตลาดทุน ให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ในการวิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ โดยที่ข้อมูลปฐมภูมิจะเก็บข้อมูลจาก นักลงทุนรายย่อยที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสุ่มตัวอย่างแบบ Convenience Sampling จำนวน 302 คน

ผลการวิจัยพบว่าลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและหญิงมีจำนวนเท่ากัน มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เป็นโสด จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ต่อเดือนมากที่สุด ในช่วง 10,000-30,000 บาท

ด้านประสบการณ์และพฤติกรรมการลงทุนพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ในการลงทุน 3-5 ปี มีความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โดยในการลงทุนจะจัดสรรเงินเพื่อการลงทุน 11-20% ของรายได้ และนำผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนไปใช้ในยามฉุกเฉิน โดยคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนกำไรจากส่วนต่างราคาซื้อขายหลักทรัพย์ นิยมถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ย 1 สัปดาห์ ถึง 1 เดือน และมักเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ไว้กับ Broker เพียงแห่ง แม้ว่าจะมีกลุ่มที่เปิดบัญชีซื้อขายไว้กับ Broker มากกว่า 1 แห่ง แต่บุคคลกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านเพียงบัญชีเดียว โดยมีวงเงินบัญชีหลักในการซื้อขายหลักทรัพย์ตั้งแต่ 100,000-500,000 บาท และมักซื้อขายหลักทรัพย์ไม่เต็มวงเงิน โดยเข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์ที่ Broker ทุกวัน ด้านการชำระเงินค่าซื้อหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีตัดบัญชีทางธนาคารอัตโนมัติ (ATS) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้วิธีซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต ส่วนกลุ่มที่ซื้อขายผ่านทางอินเทอร์เน็ตก็เนื่องมาจากสามารถส่งคำสั่งซื้อขายได้เอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านเครื่องมือที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักวิธีวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค และในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่พิจารณาจากการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน รองมาคือการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค และในการสอบวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจะให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศ แนวโน้มอัตราดอกเบี้ย ประเภทของธุรกิจ นโยบายการดำเนินธุรกิจของบริษัท ผลการดำเนินงานของบริษัท ผู้บริหาร/เจ้าของบริษัท ชื่อเสียงของบริษัท การจ่ายเงินปันผลของบริษัท ราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในปัจจุบัน บริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี นโยบายของรัฐบาล และ สถานการณ์ทางการเมือง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเข้าใจในข้อมูลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยพื้นฐานในระดับมาก และเห็นว่าการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์จากหนังสือพิมพ์ธุรกิจและหนังสือพิมพ์หุ้น

ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคอยู่ในระดับปานกลาง โดยได้รับความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคจากการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ และปัจจัยทางเทคนิคมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับความสำคัญของเครื่องมือทางเทคนิคที่ใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ดังนี้ แนวรับ แนวต้าน RSI MACD Candle stick เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (MA) เส้นแนวโน้ม Stochastic และจากการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อบริษัทหลักทรัพย์พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. จากการที่เวลาเฉลี่ยในการถือครองหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ถือครองในระยะเวลาสั้นมาก ไม่เกิน 1 เดือน และมีการซื้อขายภายในเดีวสูงมาก ซึ่งอาจมีผลทำให้เกิดการผันผวนของราคาหลักทรัพย์มาก จึงควรสนับสนุนให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนด้วยข้อมูลด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานมากขึ้น ด้วยการให้ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานให้เข้าถึงนักลงทุนมากขึ้น โดยจัดเอกสารไว้ในห้องค้าหลักทรัพย์เพื่อบริการลูกค้าอย่างเพียงพอ
2. โดยทั่วไปลูกค้ามีการชำระเงินค่าซื้อหลักทรัพย์ ด้วยการจ่ายเช็ค (ร้อยละ 76.0) จึงสมควร สนับสนุนให้ใช้การตัดบัญชีทางธนาคารอัตโนมัติ (ATS) มากขึ้น เพื่อลดภาระงานของพนักงานปฏิบัติงานในห้องค้า และเพื่อให้ลูกค้ามีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ในเรื่องความเข้าใจการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค นักลงทุนส่วนใหญ่มีความเข้าใจปานกลาง (ร้อยละ 58.9) จึงควรสนับสนุนให้มีความเข้าใจอย่างแท้จริงลึกซึ้งมากขึ้น ด้วยการที่บริษัทหลักทรัพย์จัดอบรมให้ความรู้แก่ลูกค้ามากขึ้น จะทำให้ลูกค้าสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจได้มีประสิทธิภาพและถูกต้องมากขึ้น

4. ด้านการบริการของตลาดหลักทรัพย์ โดยทั่วไปนักลงทุนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีเพียงปริมาณจอ Bisnews และเครื่องดื่ม/อาหารว่างเท่านั้นที่นักลงทุนมีความพึงพอใจระดับปานกลาง ดังนั้นบริษัทหลักทรัพย์จึงควรเพิ่มปริมาณจอ Bisnews ให้มากขึ้น เพียงพอกับความต้องการของนักลงทุน ส่วนเครื่องดื่ม/อาหารว่างควรมีปริมาณให้มากขึ้นและหลากหลายชนิด โดยมีคุณภาพที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กัลยา วานิชย์บัญชา . 2542. การวิเคราะห์สถิติ. สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกสริน เกาะดี. 2540. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่. ปัญหาพิเศษ. มหาวิทยาลัยแม่โจ้

จินตนา พาณิชยานุวัฒน์. 2542. การประเมินค่าหลักทรัพย์ โดยวิธีวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน
กรณีศึกษา : หลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน. กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2544. การลงทุน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2545. ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์.
กรุงเทพมหานคร. ส่วนสิ่งพิมพ์ฝ่ายสื่อสารองค์กรตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2546. ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์.

<http://www.sct.or.th>

ทัศนีย์ สุวานิชวงศ์. 2540 การศึกษาทัศนคติของนักลงทุนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่มีต่อบทบาทและหน้าที่. เชียงใหม่. ปัญหาพิเศษ. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ธนกิจ กิจวานิชจร. 2538. การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างจังหวัด: ศึกษาเฉพาะกรณีการลงทุนในจังหวัดสระบุรี. กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธนิดา กาญจนพันธ์. 2535. ผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐกิจต่อราคาหุ้นของไทย. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, คณะเศรษฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

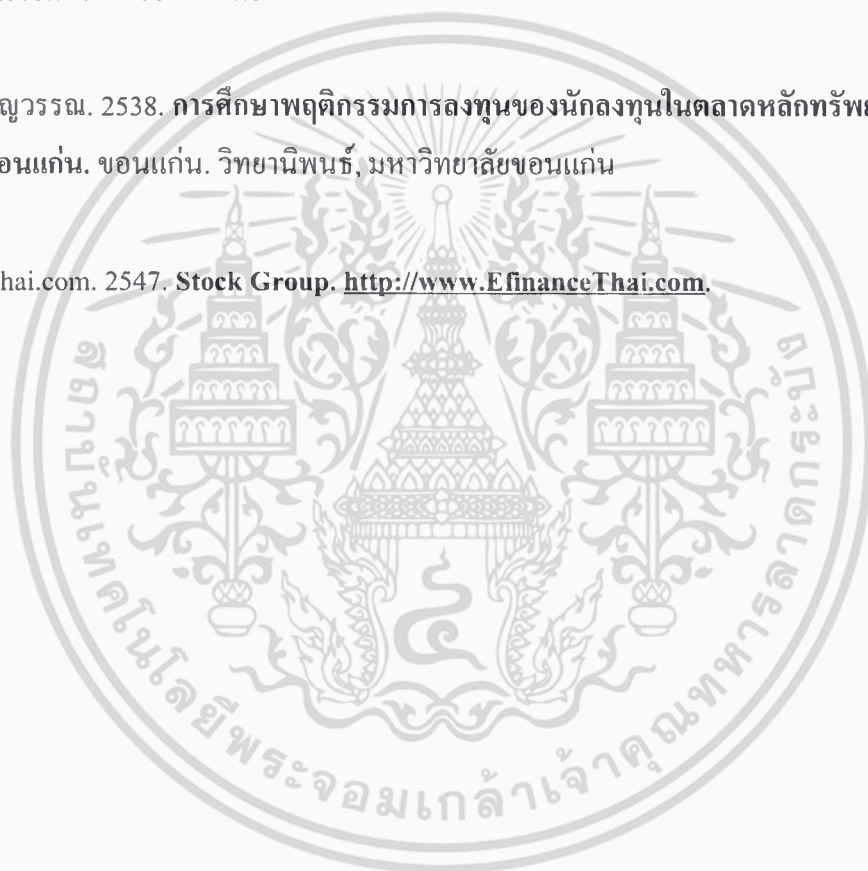
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นินนาท เจริญเลิศ. 2532. ปัจจัยกำหนดการลงทุนในหลักทรัพย์และแนวทางการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ในอนาคต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บุญชัย เกียรติธนาวิทย์. 2534. ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อราคาหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศุเทพ เจริญวรรณ. 2538. การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น

EfinanceThai.com. 2547. Stock Group. <http://www.EfinanceThai.com>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้